

UZASADNIENIE

Powód M. J. domagał się zasądzenia od strony pozwanej kwoty 496 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 27 stycznia 2019r. oraz kosztami procesu, w uzasadnieniu pozwu wskazując, że w ramach prowadzonej działalności gospodarczej 13 grudnia 2018 r. zawarł z M. A. umowę najmu pojazdu zastępczego nr (...). Przedmiotem umowy był samochód marki K. S., a stawka dobową wynosiła 240 zł netto (295,20 zł brutto). Poszkodowany 17 grudnia 2018r. dokonał zwrotu pojazdu zastępczego, a łączny koszt najmu wyniósł za 5 dni 1476 zł brutto. Powód 17 grudnia 2021 r. wystawił poszkodowanemu fakturę VAT (...) na kwotę 1476,00 zł brutto (dzienna stawka 295,20 zł brutto x 5 dni). Powód nabył wierzytelności przysługujące poszkodowanemu wobec pozwanego zakładu ubezpieczeń z tytułu odszkodowania za szkodę wynikającą z konieczności najmu pojazdu zastępczego i pismem doręczonym w dniu 27 grudnia 2018r. wezwał pozwaną do zapłaty. Strona pozwana uznała swoją odpowiedzialność co do zasady, lecz wypłaciła jedynie kwotę 675,00 zł, redukując stawkę dobową do kwoty 135 zł brutto. Pozwana odmówiła wypłaty pozostałej należności.

Strona pozwana (...) S.A. z siedzibą w S. w sprzeciwie od nakazu zapłaty z 22 czerwca 2022r., wydanego w sprawie I Nc 1258/22, zaskarżając go w całości, wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jej rzecz zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych. Strona pozwana zakwestionowała powództwo co do jego wysokości, zarzucając że w chwili zgłoszenia szkody pozwana na wskazany przez poszkodowanego adres mailowy złożyła propozycję zorganizowania pojazdu zastępczego, zastrzegając jednocześnie możliwość weryfikacji stawki najmu. Pozwana zweryfikowała wysokość stawki do 135 zł brutto za dzień najmu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

12 grudnia 2018 r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ samochód marki A. (...) o nr rej. (...) należący do M. A.. Poszkodowany zgłosił szkodę i 13 grudnia 2018r. o g. (...) ubezpieczyciel wysłał na jego adres mailowy potwierdzenie zgłoszenia szkody z załącznikiem w formacie (...) dotyczącym pojazdu zastępczego. Poszkodowany nie zapoznał się z treścią tej wiadomości.

Do poszkodowanego zadzwoniła kobieta informując go, że przysługuje mu pojazd zastępczy i podała poszkodowanemu numer telefonu do powoda. Firma powoda w dniu 13 grudnia 2018r. na godz. 10⁴⁰ zorganizowała poszkodowanemu pojazd zastępczy i dostarczyła go do jego miejsca pracy tj. do Z.. Poszkodowany mieszkał w W. i codziennie dojeżdżał do pracy w Z. W tym czasie poszkodowany posiadał inne pojazdy zabytkowe, lecz nie były one sprawne technicznie. Pojazd zastępczy był poszkodowanemu niezbędny, zwłaszcza do dojazdów do pracy.

W toku postępowania likwidacyjnego strona pozwana ustaliła szkodę całkowitą w pojeździe poszkodowanego i 19 grudnia 2018r. poszkodowany zawarł w obecności likwidatora ugodę z ubezpieczycielem.

Poszkodowany korzystał z pojazdu zastępczego od 13 grudnia 2018r. do 17 grudnia 2018 r. Poszkodowany zrezygnował z możliwości korzystania pojazdu zastępczego przed zawarciem ugody i wypłatą odszkodowania. Pojazd wynajmowany był z segmentu C podczas, gdy pojazd uszkodzony był z segmentu D.

Dowód:

- zeznania świadka M. A. k. 71.

Poszkodowany M. A. zawarł 13 grudnia 2018 r. z powodem umowę najmu pojazdu zastępczego, na mocy której wynajął od powoda samochód zastępczy marki K. (...) nr rej. (...), uzgadniając stawkę dobową w wysokości 240 zł netto . Umowa najmu nie obciążała poszkodowanego wpłatą własną, kaucją, nie zawierała też limitu kilometrów. Zgodnie z

protokołem pojazd podstawiono w Z. w dniu 13 grudnia 2018r. o godz. 10⁴⁰, pojazd został odebrany w tym samym miejscu 17 grudnia 2018r. o godz. 9³⁰.

Powód 17 grudnia 2018 r. wystawił poszkodowanemu fakturę VAT nr (...) na kwotę 1476 zł brutto obejmującą koszt najmu pojazdu za 5 dni najmu pojazdu przy stawce dobowej 240 zł netto.

Powód M. J. zawarł z poszkodowanym M. A. 13 grudnia 2018 r. umowę cesji wierzytelności, obejmującą prawo do zwrotu kosztów z tytułu najmu auta zastępczego przysługującą poszkodowanemu wobec pozwanego zakładu ubezpieczeń z tytułu odszkodowania OC za szkodę likwidowaną pod numerem (...).

Powód doręczył stronie pozwanej 27 grudnia 2018 r. fakturę VAT, umowy najmu i umowy cesji.

Strona pozwana decyzją z 15 stycznia 2019r. przyznała powodowi odszkodowanie wysokości 675 zł brutto za 5 dni najmu przy stawce 135 zł brutto.

Powód pismem z 28 stycznia 2019 r. odwołał się od decyzji pozwanej i wezwał pozwaną do zapłaty pozostałej należności wynikającej z faktury.

Okoliczności bezsporne.

W tak ustalonym stanie faktyczny Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jako zasadne podlegało uwzględnieniu w części.

Według art. 822 § 1 k.c., powstanie obowiązku zapłaty przez zakład ubezpieczeń (ubezpieczyciela) odszkodowania z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakładu powstanie odpowiedzialności ubezpieczonego, czyli samego ubezpieczającego lub osoby, na której rzecz ubezpieczający zawarł umowę ubezpieczenia, za szkody wyrządzone osobom trzecim. Zobowiązanie do zapłaty odszkodowania z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ma więc ze swej istoty charakter akcesoryjny, tylko zatem wtedy, gdy ubezpieczony stanie się zgodnie z przepisami prawa cywilnego odpowiedzialny za szkodę wyrządzoną osobie trzeciej, dochodzi do powstania odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń wobec tej osoby z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej. Zakres odpowiedzialności ubezpieczonego wobec osoby trzeciej wyznacza co do zasady zakres odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej (por. np. uzasadnienie uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 22 kwietnia 2005 r., III CZP 99/04, OSNC 2005, nr 10, poz. 166 oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2002 r., II KKN 353/99, nie publ.). Akcesoryjny, wynikający z art. 822 § 1 k.c., charakter zobowiązania ubezpieczyciela z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej potwierdzają w odniesieniu do obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych przepisy art. 23, 34, 35 i 36 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz. 1152 ze zm. - dalej: "ustawa o ubezpieczeniach obowiązkowych" lub "u.u.o."). W myśl tych przepisów, na podstawie umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, do której zawarcia obowiązany jest posiadacz bezpośrednio eksploatujący pojazd (por. uzasadnienie uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 22 kwietnia 2005 r., III CZP 99/04), zakład ubezpieczeń jest zobowiązany, w granicach ustalonej sumy gwarancyjnej, do zapłaty odszkodowania za szkodę na osobie lub w mieniu wyrządzoną w związku z ruchem pojazdu, objętą odpowiedzialnością posiadacza (art. 436 § 1 zdanie pierwsze lub art. 436 § 1 zdanie drugie k.c.). Odpowiedzialność za szkody wyrządzone ruchem wszelkich pojazdów mechanicznych oparta została na zasadzie ryzyka (art. 436 k.c. w związku z art. 435 k.c.). Uzasadnieniem tej zaostrzonej odpowiedzialności jest przede wszystkim szczególnie i wzmożone niebezpieczeństwo jakie wiąże się z użyciem tych środków komunikacji.

W tak ukształtowanej odpowiedzialności posiadacza pojazdu mechanicznego przesłanki stanowią powstanie szkody w mieniu lub na osobie, spowodowanie szkody przez ruch mechanicznego środka komunikacji, oraz związek przyczynowy między szkodą a ruchem pojazdu. Szkodą wywołującą odpowiedzialność z tytułu ryzyka musi być

wyrządzona przez ruch mechanicznego środka komunikacji. Ponadto pomiędzy działaniem sprawcy szkody a skutkiem tego działania musi zachodzić związek przyczynowy (opisany w art. 361 kc). W Świetle tego zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa swojego działania.

Szkodą w mieniu jest wszelki uszczerbek majątkowy. Przy ustaleniu wysokości szkody należy posługiwać się przyjętą w piśmiennictwie i orzecznictwie teorią różnicy. Oznacza to, że dla ustalenia wysokości szkody zestawia się obecną wartość samochodu z tą, jaką by on przedstawiał gdyby nie było wypadku (tak, G. Bieniek, Odpowiedzialność cywilna za wypadki drogowe, Warszawa 2006 str.140). Zasada pełnego odszkodowania w ujęciu kodeksu cywilnego przejawia się w tym, że naprawienie szkody obejmuje zarówno straty jakie poszkodowany poniósł, jak i korzyści które mógł osiągnąć gdyby mu szkody nie wyrządzono. Zgodnie z art. 361 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność za normalne następstwa działania lub zaniechania z którego szkoda wynikła.

Podkreślić należy, że zgodnie poglądem Sądu Najwyższego wyrażonym w wyroku z dnia 8 września 2004r., w sprawie IV CK 672/03 za normalne następstwo zniszczenia pojazdu służącego poszkodowanemu do prowadzenia działalności gospodarczej należy uznać konieczność czasowego wynajęcia pojazdu zastępczego w celu kontynuowania tej działalności w okresie, gdy szkoda nie została jeszcze naprawiona. Postulat pełnego odszkodowania przemawia więc za przyjęciem stanowiska o potrzebie zwrotu przez ubezpieczyciela tzw. wydatków koniecznych, potrzebnych na czasowe używanie zastępczego środka komunikacji w związku z niemożliwością korzystania z niego wskutek zniszczenia, z tym że tylko za okres między dniem zniszczenia a dniem w którym poszkodowany może nabyć analogiczny pojazd, **nie dłuższy jednak niż za czas do zapłaty odszkodowania**. Okoliczność, iż koszty wynajęcia pojazdu zastępczego przekroczyły cenę nowego samochodu, nie może automatycznie przesądzać o istnieniu przyczynienia się poszkodowanego do powiększenia rozmiaru szkody.

W oparciu o powyższe należało podzielić pogląd powoda, że pełne odszkodowanie w niniejszej sprawie obejmować powinno rzeczywiście poniesione i uzasadnione koszty najmu pojazdu. Spór między stronami dotyczył wyłącznie wysokości stawki dobowej najmu pojazdu z segmentu C. Powód domagał się zasądzenia kosztów najmu pojazdu zastępczego za okres 5 dni według stawki 240 zł netto, tj. 295,20 zł brutto. W ocenie Sądu wskazana stawka nie została zawyżona, mając na uwadze ceny rynkowe obowiązujące na terenie Powiatu (...), gdzie doszło do powstania szkody i zawarcia umowy najmu. Strona pozwana uznała za zasadną stawkę 135zł/dobę brutto za wynajęcie pojazdu marki K. S., a więc pojazdu z segmentu C. W ocenie Sądu stawka zaproponowana przez stronę pozwaną nie mieściła się w granicach cen rynkowych i została rażąco zaniżona, zawłaszcza że czas trwania najmu wynosił tylko 5 dni.

Podkreślić należy, że powód zapewnił poszkodowanemu pojazd zastępczy niezwłocznie już rano w następnym dniu po zdarzenia i bez jakichkolwiek ograniczeń, na cały okres trwania postępowania likwidacyjnego, przejmując jednocześnie ryzyko związane z dochodzeniem od ubezpieczyciela zwrotu poniesionych kosztów z tym związanych. Jak wynika z zeznań M. A. nie miał on świadomości, że przysługuje mu prawo do korzystania z pojazdu zastępczego, nie odczytał on również informacji ubezpieczyciela o możliwości zorganizowania pojazdu zastępczego. Tymczasem samochód był mu niezbędny, gdyż musiał dojeżdżać z miejsca zamieszkania do pracy. Zauważyć trzeba, że powód dostarczył poszkodowanemu pojazd zastępczy w dniu 13 grudnia 2018r. o godzinie 10.40, podczas gdy ubezpieczyciel potwierdził zgłoszenie szkody mailem wysłanym na adres poszkodowanego 13 grudnia 2018r. o godzinie 11.16. Poszkodowany zaprzeczył, aby zapoznał się z treścią tego maila, wskazując, że informację o możliwości zorganizowania przez ubezpieczyciela pojazdu zastępczego otrzymał podczas oględzin pojazdu w dniu 19 grudnia 2018r., co zresztą potwierdził podpisem. Nie można więc wykluczyć, że poszkodowany nie odczytał wiadomości z poczty elektronicznej, zwłaszcza że dysponował już pojazdem zastępczym zapewnionym mu przez firmę powoda.

Podkreślić należy, że poszkodowany nie tylko zaakceptował pojazd zastępczy z niższego segmentu niż był jego samochód uszkodzony w kolizji, lecz dodatkowo zminimalizował szkodę rezygnując z pojazdu zastępczego jeszcze przez ustaleniem wysokości należnego mu odszkodowania i jego wypłatą. Poszkodowany zawarł bowiem z ubezpieczycielem ugodę w dniu 19 grudnia 2018r., a pojazd zastępczy zwrócił dwa dni wcześniej, bo już 17 grudnia 2018r. Nie można więc zarzucić poszkodowanemu, że nie działał on w celu zminimalizowania szkody. W ocenie Sądu

stawka najmu pojazdu zastępczego z segmentu C w wysokości 240 zł netto za dobę nie była rażąco zawyżona, zwłaszcza przy krótkoterminowym najmie, a takim jest najem trwający krócej niż 7 dni.

Z powyższych względów Sąd uznał za zasadne żądanie powoda w całości, a zatem powodowi należało się odszkodowanie zgodnie z fakturą w wysokości 1 476 zł, a skoro strona pozwana zapłaciła koszty najmu do kwoty 675 zł do zapłaty pozostała kwota 496 zł.

Sąd orzekł o należnych odsetkach ustawowych od zgłoszonego roszczenia w oparciu o art. 481 § 1 k.c., 455 k.c. oraz art. 817 k.c. i 14 ust. 1 uoc w myśl którego zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. W przedmiotowej sprawie powód pismem doręczonym 27 grudnia 2018 r., wezwał pozwaną do zapłaty kwoty objętej fakturą. Szkoda w tym zakresie powinna być naprawiona najpóźniej do dnia 26 stycznia 2019 r. Pozwana pozostawała więc w opóźnieniu od 27 stycznia 2019 r.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c., przyjmując że powód wygrał proces w całości, a zatem strona pozwana powinna mu zwrócić poniesione koszty postępowania w łącznej wysokości 137 zł, w tym opłata sądowa od pozwu w kwocie 30 zł; kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz kwota 90 zł tytułem kosztów wynagrodzenia pełnomocnika.